

Hit és identitás (ápr. 16.)

5 Móz 4,32-40

Ki vagyok én? Az életünk egyik olyan kérdése, amire újra és újra válaszolnunk kell. Egy másik fontos kérdés: Ki az én Istenem? Milyen Ő? Ki az, akiben hiszek? Ezen a kérdésen dől el az életünknek legtöbb kérdése...

Ebben az igeszakaszban azt láthatjuk meg Mózes szavaiból, hogy erre a két kérdésre egymás által ad választ. Azt, hogy ki vagyok én, az határozza meg, hogy Isten hogyan viselkedik velem, hogy milyen viszonyban van velem, hogy hogyan szabadít meg engem. Azt, pedig, hogy kicsoda az Isten, abból látom meg, hogy hogyan viselkedik velem. Őt a velem való viszonya, engem az Ővele való viszonya határoz meg. A János 3,16 nem csak arról szól, hogy Isten milyen jó, hanem arról is, hogy milyen fontosnak tart engem. Erre épülhet rá az identitásom: az Istennek irántam érzett, és kimutatott szeretetére, szabadítására.



Nincs igazi istenismeret önismeret nélkül, és nincs igazi önismeret istenismeret nélkül. A kettő egymás által épülhet, növekedhet. Ahogy megismerem az Isten kijelentését, ahogy az imádságban egyre jobban felfedezem az Ő lényének mélységeit, ahogy egyre jobban tudom magam az Ő szemével látni, s felfedezem azt a sok mindent, ami akadályozza azt, hogy Őt valóban olyannak lássam, amilyen: Újra és újra meg kell válaszolnom magamnak azt a kérdést: Ki vagyok én? És ezt a másikat: Ki az én Istenem?

Csendesedjünk el magunkban pár percre, és próbáljuk meg megfogalmazni aktuális válaszunkat erre a két kérdésre, pár segítő szempont alapján! Próbáljátok magatokban befejezni ezeket a mondatokat!

- Az vagyok, aki...
- Isten számomra az, aki...
- Olyan emberré szeretnék válni, aki...
- Isten ebben a növekedési folyamatban úgy vesz részt, hogy ...
- Én ebben a saját növekedési folyamatomban úgy veszek részt, hogy...

Miklós Attila
iskolalelkész